

Ræða um kaupmenn, verslun og almenning á 6. áratugnum, ódagsett.

Bjarni Benediktsson – Stjórnmál – Kaupmenn – Verslun – Almenning

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Ræður og greinar 1949-1964

Askja 4-3, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Aldar heimarrar : vorhun
og vitskiftar, Eðakið aðorast undan
væðum við horf þeirra à hringi, um
þeið auglítist vittakara.

Um lögningars verðstæðum spørft
verða hin. Fríðunnar fari virði ton-
trugin : hennar gott. Verðst. leiga
til þess at draga artum af allri
stofnunni fyrjóðarinnar ít fyrir land-
steinana. Þetta breyhtist at gjálþögðu,
þegar verðst. varði innleid. Fyrsti : ísl.
baugum, sem rafþurð hevur at eining
fyrst : ísl. utanritisfulltr. at virði
ófornlesar, en áth: mikinn spátt
: at býrði sig. í Napoleonartínum.
Fráum á óbæða dega vorum mægja
hildstu verðst. : Reykjavík reknar at
ítl. og bárun ítl. nöfn. Þær leiga
iti : landi. Fyrstu : ísl. heildsal-
sarin eru : lífi. Nokkrar af
fyrirvara olda óvild þar meitt segn
baugum.

þrótt Guðrún : Sandi 1909:
núgá er afar fylgjunnar stétt : landi vor
skendis spórf, en það er baugumann-
stæðin, sem þarf að ferfi til fráum
forsku sér við vasa vinnaþjónustus".

Stapjöldin 1914-1918 var til
þess at gríða hölt voru lögt i verðst.
þóðruverðum komit í fót ^{um hrit} og
moldskorar einbásöldum lögfesta.

þóðrum sínar teknit upp misstitt.
en líkum fél. og baugumannar eru
skotin tilgrein.

þóðurinn leggður í innfl.
mikinni á hinnarinn 134 - 139. Umverft
t. a. af gjaldhevisvæði. en sunnverft
t. a. at lifta ólík fræðan heymavæði.
Sigr. heyming bora myndi, þegar mið
heimatti. brant it, fom sunn hildi voru einnill
Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Taun utbrede förläggare var
påverk i mkt: väsent att geva inoffl:
förläggare, som i saman komma
på böckerna runt handelsverk. Försä
gott: urtagen 1942. Frilövning

Mesal wal-shamwala A.H.-11.

van den Berg, et al., Allerholz, 13 sept 1972

"Sírstaða gjálfatst teknar með
spánumi afmálaðum umist öll, ^{verð}
því hærumur, hæfjelsk og aðra
inn hefjendur," svaraði allt í gildi.

f. faltöhr : ve og medal oblysta
vibrissium : f. t. af

"J. Stropharia Formosa" etc.
Tunnean 25 nov. 1912 ex 2. latere paret.
"Gomiti vell. i löt sentlori
men (latere ingrediens) rufa stipitibus,
Fä. röd skifferna (allen i lönen man
gå i öllum men (latere ingrediens) - -".

3 b. uniswift og gildesvart
men sett vane at tilslutt utvorpigast.
og en verdeløs idéskiltarvats!

"15 August: infektionskriget i
nordöstra delen återupptogs vid intjärna-
vallen av den tiden signifikat, och sam-
tigt ändrade sig till följd av förför-
kningen bort, då den svenska
forsakraren vid stället varit synlig
i den svenska krigsskriven."

Niet gevraagd om voorstel te geven, maar ik denk dat de voorstellingen van de andere groepen wel interessant zullen zijn.

Bei der ersten Besichtigung am 12.11.
wurde eine schwere Säule aus dem
Boden gehoben. Sie bestand aus
sehr altem Holz und war mit einer
dicken Rinde überzogen. Die Säule
war 1,5 m lang und 10 cm im
Durchmesser. Am unteren Ende
war sie leicht gebogen. Die Säule
wurde auf einen Tisch gestellt und
die Rinde abgeschält. Es wurde
festgestellt, dass die Säule aus
einem einzigen Stiel besteht. Die
Säule war sehr schwer und musste
mit einem Seil und einer Winde
aus dem Boden gehoben werden.
Die Säule war vollständig
mit einer dichten Rinde überzogen,
die sich leicht abziehen ließ.
Die Säule war ca. 1,5 m lang
und 10 cm im Durchmesser.
Die Säule war leicht gebogen
und die Rinde war sehr dicht.
Die Säule war schwer und musste
mit einer Winde aus dem Boden
gehoben werden.

Stell in at viss tebist oft
lands. en een uitbreder tekening is
onm. per sen niet voorbaar en
zettet in mijt hand oft in handf.
z gijtherenrich. '43.

Bei Kontakt mit Wasser wird
die Zersetzung, wenn $\Delta_f G^\circ$ negativ,
rascher. Feste Stoffe zersetzen
z. B. fettartige Stoffe rasch, z.B.
Krebstiere, ameisenartige Tiere.

Blikk avinig hepit at mita
vinjinnar vit sunnl. under fyrirvara sva.
E.t.v. vithit at boraði vit en
sauðgjörðust rígrist, at sá fái
sunnl. sem berðar og ódeigileg-
við en getur til vegar. Þriði at einhvern
vinstki. Þró að með veini eru mikilvis.
Ef dílat vaski - fyrir þann helst
þó hætta vaskið vithit ófunda vegar
lukkisvæði.

Hátt er þó ekki hin. Nældum að þi vært sem allra meist og lyxst frjóðska. Það eru værlar en hundruðir v. alðreiðar órælds værdu þó að ið sér eru lífum lait framtak og dregur þei notið sín.

Pithecia bonita *glauca* -
liois varibandi *verdeplumbea*.

Allen stzt, wenn kein helle
mit : stricken, helle loft drängt
verdeutlicht: Mitte bilden.

óðri trausts aðreið og hafi þó lengst
vefnið innan um óat sáfræði grann-
vöruðuðu þau. Hafa orðið brotlegi-
fellt að sínar notat vegur stíttunni : heil.

Sannheitunni er vissu sá, at
þau. Því betur en geist hafa at
hulda eigin hini : legi. Æf vitt er,
at þei hafi : stórum stil skurum
under líf, þi a þat at vissu
gott f. frá fáum, sem þat haf-
getat geist, En tilstun um hafa í
stíttunni : heil þegar til ferudei-
háver. Persóna ritu engum meira
en verðl. stíttunni sjálfi að
koma : veg hinn ablet. Þegar
þoi at svo sé telur vannan.
vönnun liði físs. Af lívensi getur
þat óðri betur keptit um þau.
En vann er á, ef verðl. bröst
eru at persu?

Aðalstær er þó, at sjálfin
álegn-regnum eru vannan. Hljóðin at
hita til ófamunda, ef meiri bequest
þoi meir, sem þei þauva ver iður.
Æskilegast veri, at verðlagshlívöld
hefti : ikvæði : verðleg hinn hversjá
vönnur sem hinmark. Þið hér er at
þei meti et hil. hefti : sem best
inn þauver feru. Þá erin vortu at hætha

~~þiggerar~~ ~~þiggerar~~ ~~þiggerar~~
at þauver með lit af hinn sig óðri at
þei heldur, þótt viðið heldi uppi innan
þauverstofnum, ef hinn varin at öllur
besti : sönnuðu slöldum og atvin, þ. a. m.
þetta og vnt : at vna samþekni
meira. Slikt heldur svabíðvost : bet-
þyri þauver meira og almenning.

Trið innan um þauver með hafi-
bequist meiri. Æf gera um óskettinum afstyrkt
hinn óðri veit at, at ~~þiggerar~~ ~~þiggerar~~ ~~þiggerar~~
vltuðstofnum fríki i þessi. Þá er óðri
: eitt skilti : Tíð 145 ein og mogi þauver
íslensk. Fransökum veit w. f. at eitt vor

Vest. byggðasögnin til, þó
áttis einn fáttur fjórar býrinn.
Sjálfrar tel og útgert og siglingar
einn meiri undirstöðu- d.v. veg og
mei þó hraunast án annars vera.
Af svo miðber best: sein
dæki er svigrunn f. alþafnasem
vestmanna : eigin stétt, þó
vítan sitt minnið, at þei
heiti bröftum sínum og
þjórvægi ; intvegin.
Fræntit lands og býjar undir
því, at hvorth. blesiðist.